

Parr, Maria: **Vafljevi srčki**.

Prev. Darko Čuden. Iustr. Jure Engelsberger. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2016. (Zbirka Sinji galeb). 154 str.

| P | 2. stopnja |

| Prijateljstvo - družina / problemi najmlajših / sosedje / vragolije / vsakdan

Vse sorte se ti zgodi, če imaš tako sosedo in najboljšo prijateljico, kot je Lena, ampak tu pa tam vseeno pomislim, da imam najraje običajne dneve.

Lena je navihana deklica, namazana z vsemi žavbami. Vsak nov dan je zanjo ena sama pustolovščina. Njen sosed Trile jo ima za najboljšo prijateljico, kljub temu da ga kar naprej spravlja v težave. /.../ **Vafljevi srčki** so prvenec **prijubljene in večkrat nagrajene norveške avtorice Marie Parr (1981)**, ki ji pravijo tudi Astrid Lindgren mlajše generacije.

Spodbude za branje:

- Več, kot je zapisano na hrbtni strani knjige, mladim bralcem ne bi povedala. Morda bi vendarle prebrali še onih 18 strani na domači strani založbe.
- Ko smo knjigo prebrali, bralce prosim, naj povedo, »kaj vse sorte« se dogaja v knjigi, katere pustolovščine, zabave, težave, težki trenutki ... Tokrat naslove poglavij (20 jih je) napišem na listke in žrebamo. Kdo ve, kaj se dogaja v poglavju *Noetov čičolniček* in kaj v poglavju *Blažena noč sredi poletja*? Kaj zagori v poglavju *Požar*? itd. (Ni treba, da prav vseh 20 poglavij pregledamo na takšen način, ampak naj bo tokrat tako za poživitev pogovora.)
- Se strinjamo, da težke trenutke »glavna junakinja premaga z veliko modrostjo«, kot je zapisano na hrbtni strani knjige? Najbrž ne gre za *modrost*! No, pa se lahko pogovarjamo tudi malo bolj poglobljeno o lastnostih glavnih junakov, o prijateljstvu med Leno in Trilčkom, o družinskih odnosih v Trilčkovi družini, o Leninem hrepenenju po očku ... o življenju na otoku, v zalivu Razbita Matilda, na planini itd. Precej idilično, kajne? Čeprav so tudi tu žalostni dogodki in nesreče.
- Mladi bralci naj pripravijo kratko »reklamno sporočilo« za knjigo v kateri koli obliki (npr. posnetek s pametnim telefonom).

Spodbude za nadaljnje branje:

- Kar nekaj časa se nisem mogla spomniti, kaj so vafliji, zato sem malo poguglala, našla en kup receptov, navajam le tega: <https://www.kulinarika.net/recepti/4959/sladice/vafliji-waffeln-osnovni-recept/> (Mimogrede, potem sem se vendarle spomnila, vafliji v Bruslju so pravokotni 😊)

Ker nimam aparata za peko vafeljev, sem med branjem – pišuka! - pojedla celo škatko piškotov. (Prevajalec Darko Čuden aparat v romanu prevaja z *vafeljnik*, ki ga ilustrator Jure Engelsberger tudi nariše na predzadnji strani knjige). Predvidevam, da so moji mladi bralci v tem bolj podkovani in nimam nič proti, če na srečanje prinesejo doma narejene vafle. 😊

- Preberemo tudi [drugi roman](#) pisateljice Marie Parr, ki je bil najprej preveden v slovenščino:

Parr, Maria: **Tonja iz Hudega brega.**

Prev. Darko Čuden. Ilustr. Jure Engelsberger. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2014, 2015. (Knjižnica Sinjega galeba; 339), 232 str.

| P | 2. stopnja | [ODLIČNO], humor

| deklice, družina, pomoč, prijateljstvo, skrivnosti, sosedje, vragolije

Tonja je edini otrok v Hudem bregu in kljub vsemu ji nikoli ni dolgčas. Z očetom živita na kmetiji z galebom Galom in ovcami, mama je večinoma na morju, a tu je tudi Tonjin najboljši prijatelj, starec Grunnvald. Tonja ni divja in nemogoča, Tonja je svobodna in živahna, je tudi glasna in hitra in prijazna. Tonja je Ronja in Pika današnjega sveta, Maria Paar, mlada nagrajena norveška avtorica, pa dostojna naslednica Astrid Lindgren, ki z enako pripovedno močjo upodablja otroško vihravost in sočutnost kot odraslo tesnobo, globoko razočaranje ter soočanje z lastnimi napakami. Roman za otroke ima podobno kot vsa literatura Astrid Lindgren veliko sporočilnost in temelji na pozitivnih vrednotah, ki jih v današnjem prehitrem življenjskem ritmu občasno spregledamo. Podoba majhnega osamljenega otoka ni kulisa, ampak bralca vodi v razmišljanje o pomenu narave, o boju za preživetje v odmaknjenih delih sveta, hkrati pa ponuja zavetje samote, kjer se lahko človek sooči sam s sabo. Vse to je prežeto z navihanostjo, ki ne sme postati le lastnost otrok, z dobroto in prefriganostjo, ter z zanimivo in tekočo zgodbo ter gibkim jezikom. Prevajalec Darko Čuden je tenkočutno ujel avtoričin sveži slog, nadgradnja romana pa so dinamične ilustracije Jureta Engelsbergerja, pisane romanu na kožo. Knjiga je namenjena tako družinskemu branju kot samostojnemu branju ob koncu prve triade ter kasneje, zagotovo pa lahko v njej uživajo tudi odrasli bralci. (KS)

(vir: <http://www.mkli.si/prirocnik/item/451>)

- Kaj je skupno, podobno, značilno za oba romana? (humor, narava, življenje v manjši povezani skupnosti, žlahtni medsebojni odnosi ... idr.)
- Lena in Tonja sta si podobni in različni: bralci pripovedujejo, pišem na tablo.
- Kaj mlade bralce (če kaj!) v romanih Marie Parr spominja na dela Astrid Lindgren?